

Széchenyi forog a sírjában

2016 január 29. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Joseph Stiglitz közgazdasági Nobel-díjas tudós a madridi Complutense Egyetem nyári kurzusán előadást tartott 2011 júliusában, {...}

{...} ahol többek között azt fejtegette, hogy ha egy megközelítés hibás, akkor a válságra adott válasz is az lesz.

Ez az állítás, amely bármilyen matematikai probléma esetében fennáll, tökéletesen alkalmazható a gazdaság aktuális állapotának megítélésénél is.

Azok a modellek, amelyek a katasztrófához vezettek bennünket, régiak és nem helytállóak. Több mint 25 éve az egyetemeken és a politikai agorákon azt ismételgetik, hogy a piacok tökéletesen működnek, miközben a válság éppen ennek ellenkezőjét bizonyította, a piacok egyáltalán nem működnek tökéletesen, és még eredményesen sem. A válság kitöréséhez éppen a globális kontroll hiánya vezetett. Stiglitz úgy érvelt, hogy 2007-ig több mint 30 éve nem fordult elő komolyabb világméretű gazdasági válság, mivel magasabb szinten volt szabályozva a gazdaság. Amióta azonban nem működnek ezek a szabályozások, megszüntek a piacokat szabályozó fékek és ellensúlyok, és elszabadult a globális pénzügyi válság.

A 2008-ban kirobbant világméretű válsághoz a nemzetközi pénzügyi rendszer diszfunkcionális működése vezetett. Mindez pedig leginkább azért következhetett be, mert a kilencvenes években az Egyesült Államokban Bill Clinton elnökségének idején lezajlott dereguláció nagyobb lehetőségeket és teret biztosított a különféle pénzügyi vállalkozásoknak, spekulánsoknak, akik ezt igyekeztek is a lehető legnagyobb mértékben kihasználni profitjuk maximalizálása érdekében. Alapjában véve ellenőrzés nélkül működhettek, mindenféle kontroll nélkül bocsáthatták ki termékeiket, nyújthattak szolgáltatásokat.

Az egyetemeken viszont még mindig azokat a gazdasági modelleket tanítják, amelyek ezeket az intézkedéseket voltak hivatottak alátámasztani és megalapozni, és amelyek a katasztrófához vezettek. Ezt ismerte föl a Magyar Nemzeti Bank új vezetése, hogy a közgazdasági és pénzügyi képzés teljes megújítására van szükség ahhoz, hogy az ország elkerülhesse azt, hogy 2008-hoz hasonlóan pénzügyi csúszhelyzetbe kerüljön. Ezért került a jegybank új alapokmányában rögzítésre többek között, hogy az MNB által kiszabott bírságokból származó bevételt a közgazdasági-, pénzügyiszakember-képzés elősegítésére, támogatására, a közgazdasági, pénzügyi, valamint interdiszciplináris kutatások elősegítésére, támogatására.

A pénzügyi kultúra erősítésére, terjesztésére, a pénzügyi tudatosság fejlesztésére, valamint e célok elősegítésére, így különösen a kapcsolódó oktatási és kutatási infrastruktúra fejlesztésére, alapítványi támogatásra, valamint karitatív célokra fordítja.

A napokban az MTA közgazdaság-tudományi bizottsága suttyomban közölt egy állásfoglalást a Vg.hu hírportálon. Ez az állásfoglalás a mai napig nem szerepel egyébiránt az MTA honlapján. Az állásfoglalásról sem előtte, sem utána nem kértek ki még az egyszeri közgazdász tagok véleményét sem. Jómagam, aki az MTA köztestületi tagja is vagyok, csupán a sajtóból értesültem róla. És arról sincs semmilyen tudomásom, hogy az MTA és annak közgazdaság-tudományi bizottsága mit tett annak érdekében, hogy a magyar egyetemeken és az MTA közgazdasági kutatóintézeteiben ne azokat a gazdasági doktrínákat, elméleteket oktassák és kutassák, amelyek a pénzügyi és gazdasági válsághoz, illetve Magyarország pénzügyi csúszhelyzetbe kerüléséhez vezettek.

A megújulásnak még halvány jelei sem látszódnak, ugyanakkor a közgazdaság-tudományi bizottság állásfoglalása az MNB megújítást szolgáló programját kritizálja. Mindez nyílt állásfoglalás arról, hogy az MTA közgazdaság-tudományi bizottsága egyáltalán nem kíván semmiféle megújulást ezen a téren. Minden nagyon jó, az is, hogy majdnem pénzügyi csúszdbe kerültünk, az is, hogy az állam, a vállalkozások, a lakosság teljesen eladósodott, egyáltalán nincs szükség a közgazdasági, pénzügyi képzés megújítására.

Nincs arról tudomásom, hogy a tagok mindegyike valóban egyetértett-e az állásfoglalással, avagy voltak, akik tartózkodtak annak meghozatalakor, esetleg távol voltak az elfogadásakor, esetleg voltak olyanok, akiknek ki sem kértek róla a véleményét. Hiszen erről semmilyen hivatalos tájékoztatást sem kaptunk. Ezek után mit gondoljunk az Akadémia demokratikus működéséről? Mindazonáltal az állásfoglalást tevők között számos olyan nevet találhatunk, akik nem éppen Magyarország vagy a magyar állampolgárok érdekvédelme terén szereztek maguknak meglehetősen kétes hírnevet.

Ilyen például Király Júlia, aki az egykori MNB-vezetés számos országrontó intézkedését a jegybanki függetlenség

mögé menekülve és az EKB háta mögé bújva igyekezett egykori főnökével együtt kimagyarázni. Mint például a jegybanki alapkamat 2008-as emelését, amellyel Izland után nálunk lett a világon legmagasabb a jegybanki alapkamat, illetve azt a tényt, hogy az ország sebezhetősége, devizakitettsége éppen az előző jegybankelnök, Simor András idejében volt a legnagyobb. Lám, most már a jegybanki függetlenség nem is olyan fontos?

Ennek fényében nem nehéz elképzelni, hogy a volt alelnök asszony vajon mit tanít a mai fiatalságnak például a jegybank szerepéről és felelősségéről, egy ország sebezhetőségéről, a devizaalapú hitelek kockázatosságáról. Mihályi Péter, aki a magyarországi privatizációról csak előnyös jellemzőket tudott bemutatni, azokkal a százazrekkel és milliókkal ellentétben, akik ezzel szemben kizárólag csak a hátrányaival voltak kénytelenek szembesülni, nyilván nem örülne annak, ha kiderülne, a privatizáció, valamint a különféle PPP-programok sokkal több kárt okoztak ennek az országnak és lakosságának, mint hasznot.

Simonovits András csodálatos előadásokat tart arról, hogy milyen nagyszerűen működtek a magyar magánnyugdíjpénztárak. Arról persze már nem szól a fiataloknak, hogy miért nálunk volt az egyik legalacsonyabb ezeknek a magánnyugdíjpénztáraknak a hozama a világon, és működésük nyomán hány ezer milliárd forinttal növelték meg az ország adósságállományát.

Sokat beszél arról, hogy az új magyar kormány államosította a magyar magánnyugdíjpénztárakat, de arról egy szót sem szól a fiataloknak, ha valóban ezt tette volna még 2008-ban, akkor lehet, hogy nem lett volna szükség a 25 milliárd dolláros IMF/EU-hitelre, vagy legalábbis csak a töredékére lett volna csak szükség. Valójában nem is ezeket az embereket sajnálom, akik ehhez az állásfoglaláshoz nevüket adták, hiszen nekik csupán a mundérjukat védik, azt szeretnék elkerülni, hogy súlyos felelősségük a múltban történelemért mielőbb kiderüljön, és ledőljenek azok a szobrok, amelyeket egymásnak állítottak és most éppen az Akadémián vannak kiállítva.

Én sokkal inkább a Magyar Tudományos Akadémiát sajnálom, mivel az ilyen állásfoglalások közzétételével minden józanul gondolkodó magyar állampolgár számára nyilvánvalóvá válik, hogy eredeti céljától eltérően korántsem a nemzet érdekeinek a szószólója, a nemzet ügyeinek legfőbb képviselője, ahogyan azt Széchenyi megálmodta a létrehozásakor.

Novoszáth Péter

A szerző közgazdász, egyetemi docens

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
